

GRAN ORDRE EGIPCI

DEL GRAN ORIENT DE FRANÇA

PRESENTACIÓ

Els tres primers graus d'aprenent, company i mestre son la base de la francmaçoneria i constitueix un vertader conjunt simbòlic. Així mateix, després de tres segles, la tradició maçònica compren també altres graus - que l'us a consagrat amb el nom de alts graus - que han treballat un simbolisme complementari al de l'iniciació d'ofici. En aquestes línies presentem els alts graus del Ritu Menphis-Misraïm, practicats per els Collegis del Gran Ordre Egipci del Gran Orient de França.

Las fuentes de los altos grados

Ningú no sabrà probablement mai l'origen exacte dels alts graus maçònics. Sens dubte s'originen el segle XVIII en l'estela de la Francmaçoneria especulativa, però es relacionen amb corrents molt mes antigues. Si la "visió esotèrica" que cerca els misteris de l'anima i del univers mes enllà de les veritats religioses oficials que han existit sempre, resulta útil recordar que a occident, no es va expandir veritablement mes que amb el humanisme del renaixement. En els primers anys del segle XVI es formen a Itàlia i a França cercles que estudien el neoplatonisme, el hermetisme, la càbala o la religió dels egipcis. Per el seu relativisme, el seu interès per les altres formes de espiritualitat i la seva confiança en les riqueses insondables del home, aquesta recerca veritablement iniciàtica resulta inseparable d'una perspectiva humanista. Així, quan el clima i la conjectura política ja no permeteren mes la llibertat d'expressió, els seus cercles, ben qualificats com iniciàtics, es refugiaren en el secret. Després de l'hermetisme del renaixement, es desenvolupen un altre cercle en el segle XVII amb la gesta de la Rosa-creus, que des de Alemanya arriben a França i Anglaterra. A principis del segle XVIII la francmaçoneria emergent ofereix a les seves corrents una estructura particularment ben adaptada.

Orígenes e historia del Rito Egipcio

La creació dels alts graus no es mes que una posada en escena, de forma maçònica, de les ensenyances i les pràctiques dels cercles iniciàtics que van sobreviure mes o menys ocults en l'ombra després d'alguns segles. L'ambient lliberal de les Llums permetrà una forta difusió de la francmaçoneria i des de aquesta una multiplicació i un vertader auge per els alts graus. Però aquest auge s'acompanyà d'una incontestable confusió. Així, dins de l'últim terç del segle XVIII, la necessitat d'esclarir condueix a organitzar els alts graus en ritus presenten un cert nombre de caràcters propis i una escala especifica de graus: Ritual de Perfecció a finals de l'any 1760 (esdevenint al 1801-1804, el Ritu Escocès Antic i Acceptat), Ritu Escocès Rectificat al 1782 i Ritu Francès al 1784. La constitució d'aquests ritus permet organitzar la majoria dels alts graus llavors practicats. Alguns, mentre tant, al no haver estat considerats en aquestes reformes, es van conformar en graus o petits sistemes maçònics amb fortes connotacions esotèriques. Aquests es probablement l'origen de la formació del Ritu Misraim, dins del ambient "retorn a Egipte" de principis del segle XIX. Amb una escala impressionant de 90 graus, Misraim va trobar lloc per a molts dels graus oblidats per els demás ritus. Implantat a Paris al 1814, el Ritu Egipci (misraïm que vol dir Egipte en hebreu) va conèixer una vida plena de agitació, d'escissions i de rebrots a tot el llarg del segle XIX. Una part de dignataris del Ritu s'uniren al Gran Orient seguint els germans Ragon, Joly i Gaborria; una altre forma, el Ritu de Memphis al 1839. A exemple dels seus predecessors del renaixement, l'engatjament d'algun dels seus membres com Morrison de Greenfield, Pierre-Joseph Briot o ... Garibaldi en els valors humanistes de Llibertat, Igualtat i Fraternitat, varen contribuir a desacords amb la policia i varen provocar la seva reiterada prohibició. Paral·lelament, va ser sempre una cruïlla on es retrobaven els francmaçons interessat per els estudis esotèrics i la recerca iniciàtica. Al 1862, al germà Marconis de Negre, Gran Hierofant del Ritu de Memphis uneix aquest al Gran Orient de França.

Las Grandes Ordenes Egipcias del Gran Oriente de França

El Gran Ordre Egipci reconegut per un protocol signat en comú amb el Gran Orient de França, es dirigeix exclusivament als germans Mestres d'aquesta obediència. Permet la practica dels alts graus del Ritu Egipci segons els rituals propis i segons les modalitats definides per l'acord de 1862 amb el GODF. Els seus

principis fonamentals son els mateixos que els del Gran Orient de França: funcionament democràtic i llibertat de consciència.

Una de les característiques del Ritu Egipci es haver estat, a partir d'un únic patrimoni simbòlic i ritual, organitzat en modalitats diferents segons zones. Un dels punts notables del acord de 1862 es l'aportació de l'ensenyança del Ritu dins del marc d'una escala de 33 graus. Es el que la tradició anomena les A.·. A.·. apareixen com les tres profunditzacions del últim grau.

Per a qualsevol dubte podeu consultar la revista Arcana (presentada en aquesta mateixa Web site) i la bibliografia.

En conclusió, el treball iniciàtic del Gran Ordre Egipci intenta reunir dins de l'harmonia, la exigència humanista i la recerca espiritual, dos aspectes que son, segons la nostre manera de veure, inseparables de la nostre tradició maçònica.